

Realisme på Mongstad

INNLEGG

Klima

Tore Amundsens artikkel i DN 3. juni om «Målet med Mongstad» angir et mål på «fem til ti tusen Mongstad-anlegg verden over». Om et slikt mål ikke er realistisk, vil det være vanskelig å rettferdiggjøre den enorme pengebruken som nå pågår i forbindelse med Mongstad-satsingen, så langt nær ti milliarder norske skattekroner. Det er endog for retsingene av gasskraftverket til 2,6 milliarder kroner er begynt.

Utskilling av CO₂ fra et varmekraftverk må skje i en stor kjemisk fabrikk i umiddelbar nærhet. Amundsens «mål med Mongstad» er bare realistisk hvis arealer for slike fabrikker er

OPPGIS.

– Månelandingen må ikke bare utsettes. Den må oppgis fullstendig, skriver Odd W. Andersen.

tilgjengelige for fem til ti tusen kraftverk verden over.

Er man så naiv at man anser den forutsetningen som sannsynlig, bør man se på transporten til mulige deponier. Realismen her avhenger av hvilke kvanta som er involvert. Med cirka én million tonn i året for Mongstad, dreier det seg om 15-30 millioner tonn hver dag. Transporten må skje i væskeform under høyt trykk over lange avstander.

Man bør også vurdere hvilke deponier som er aktuelle, om de kan tilates på land under bebodde områder, hvor mye de kan ta og hvor sikre de er for lekkasjer.

Mangelen på realisme i slike mål burde nå være åpenbar, men økonomien er også med i vurderingen. Den involverer ikke bare enorme anleggs- og driftsutgifter, men også at en stor del av produsert elektrisk kraft vil gå med til utskilling, transport og lagring.

Månelandingen må ikke bare utsettes. Den må oppgis fullstendig.

■ *Odd W. Andersen, pensjonert professor i elkraftteknikk*